

ALSÓLENDAI HIRADÓ

Előfizetési ára
 Egész évre 8 K
 Fél évre 4 „
 Hónapról-hónapra 4 „
 Egyes szám ára 20 fillér.

Felételi szerkesztő:
OSZESZLY M. VICTOR.
 Laptulajdonos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi
 Ernő könyvkereskedésben Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyilttér sora egy korona.

A Balaton érdekében.

Alsólendva, január 4.

A fővárosi lapok is, meg a vidékiek is sokat írtak arról a nagyszabású tervről, a melylyel most a földművelésügyi miniszteriumban foglalkoznak és amely tervnek megvalósítása hosszú évek óta hű vágya Zalának, Veszprémnek és Tolnának egyaránt. Arról van szó, hogy a Balatonból kifolyó Sio csatornát ó és fél millió korona költséggel két méterrel megmélyítik s ekként a Balaton a közép-Dunával hajózható uttal összeköti. Ezenkívül a balatoni kikötőket állami kezelésbe veszik, új kikötőket építenek. Ezekre pedig két milliót áldoznak. Ime tehát a balatonvidéki vasut sok millió befektetése után, azonnal újabb hat és fél millió korona a Balatonért!

Ezért a királyi tórt, amelyet a magyar nemzet eddig bűnös nemtörődömséggel hagyott kiaknáztatlanul, egyszerűen ekkora áldozat! Mintha a nemzeti lelkiismeret pillanat alatt akarná helyrehozni mindazt, amit évszázadokan keresztül elmulasztott.

A hír nagyszerűségé fogvatartja lelkiünk, megdobogtatja e szövetséges vidékért érző szívünket; lelki szemünk előtt gyorsan megéjti azt a mesés jövőt, amelyről álmodozunk ugyan, de hogy a szines álomképek ily korban megvalósuljanak, azt még a mi optimizmusunkkal sem mertük reményleni.

Elképzelhetetlen varázslatos események, fejlődések előtt állunk, amelyek a Balaton, a vidéket és Zalavármegye egyes pontjait nemcsak az országban, hanem Európázerre jelentős helyekké avatják.

E pillanatban el nem gondolhatjuk egyszerűen, miéle csodás jövő járul ezzel a balatonmenti lakosságra. Tessék elképzelni a Duna gőzhajói feljénnek Földvár, Boglár, Fonyódig és azontul Kesztvály, Fonyódon, Boglárán gőzhajóra szállunk és utazhatunk a Fekete-tenger felé. A Balaton mente bekapcsolódik a világforgalomba. Fonyódon, Boglárán feladunk teherárut a gőzhajón s azt vizsik folytonos vízi uton szét az egész világba.

A balatonvidéki vasut, a Duna felé haladó hatalmas gőzhajó messze elviszi híres borainkat, mézédese csemegeszőlőnket, acélos buzánkat, izletes terményeinket. Aranyvíz válnak a zalai bazalthegyek. Olcsó pénzért, vizi uton utazhatunk el mindenhova, amerre a Duna hajbai folynak.

Vizsont távoli vidékek és távoli országok népe sereglik ide, hogy megismerhesse a Balaton csodás szépségeit, használja csodálatos fürdőinket, vásárolja hegyeink borát, nyaralókat építsen. Messze tájakról hoznak ide olcsón mindent, amire csak szükségünk lehet.

Az új balatoni kikötőknél az eddig rit-

kán látott gőzösk helyett tekintélyes gőzhajók sűrűen érkeznek és indulnak. Élet, elvengés, forgalom költözik a Balatonnak szinpompás vizére. Itt lesz Budapest után Magyarország szive, tán legnagyobb idegenforgalma, érdekessége.

Reposz lélekkel írjuk e sorokat, mert egy boldog jövőd küszöbén állunk. A Balatonvidék, de főleg Zalavármegye partmenti társadalmát előre figyelmeztetjük: rendezkedjék be jó előre a rohamosan közeledő kolosszális eseményekre. Vigyázzunk, hogy az áldás, amely bekövetkezik, a magyar ész, a magyar töké, a magyar vállalkozás nyomán fakadjon.

A Dalkök Szilveszter-estéje.

Rosszul írtam a címet, és ezt bocsássák meg nekem uraim és hölgyeim. Az az estély nem a dalárdistáké volt, hanem az egész városé, mert a dalárdisták közül hiányzott ottan egy-kettő, de a lendvai bálozó publikum közül senki, de senki. Ott volt fiatalja, öregje a városnak, sőt nagyon sokan olyanok is, akiket a családja jó híre csupán erre az egy napra hozott közénk ilyen körülmény között aztán misem természetesebb, mint hogy a siker non plus ultrája volt a sikereknek. Értem az erkölcsei és anyagi egyaránt. Az anyagi sikert mutatta a telt kassza, a bevétel összege, az erkölcsei pedig az a perzsgő jókedv, vidám hangulat, amely estétől reggelig ott perzsgott, forogott az öreg Korona megfőzött térémben. Jól mutatott mindenki: öregek, fiatalok elefedtek néhány órára a hétköznapi bajokat, félreleték a gondot, hogy imigyen fogadják a rózsás köntösben beköszöntött újsztendőt. Ugy mondják, hogy amilyen hangulatban kezdünk meg egy új évet, olyan lesz a kedvünk egész éven át. Nohát ha ez így van, akkor a fiatal 1908-ra nem lehet panaszunk. És ezt a dalárdistának, azoknak a jótörku, leg legényeknek köszönhetjük, akiknek vendük van arra, hogy néha-néha elefedtessek gelink apró nyomorúságainkat, amit a most minden telen aktuális áremelés akaszt megterhelni nyakunkba.

A meghívó szerint a tiszta jövédlem fele a Szépitő Egyesület otlárára áldoztaták. Bíz' ez derék cselekedet. Városunkban nagyon sok a szépitési közönség, és mind olyonok, melyekről még minden közönségben sem illik megfeledkezni. Még egy-két ilyen mulatság kell, és lesz tiszteséges vasuti utank, a vasuti uton két-három lámpa és sok más hasonlóan sürögő dolog, amiknek megteremtése mind-mind a Szépitő-Egyesületre vár.

De a nyíjas olvasó kritikát vár tőlem, ugyebár? Legálább én azt hiszem. Legyen meg az ó akaratuk, — és én elmondom elejétől végig: mi mindent jégyzett fel az éber kritikus azaltát, míg az ó-év az új-évvél összetalálkozott az idők küszöbén.

Mint minden dolognak, úgy a dalárdisták mulatságának is volt finaléja, amely ezuttal és már a Kora esti órákban a nagy küszöbökben domborodott ki. Alig hogy rénk borult az est, kocsik kocsit után rohogott végig a városban, hordva a bájos, báians-ötözödött, gerdadámos lényákká, akik mind-mind repszó lélekké, szivecskőjökben sok szék sejtlemmel néztek a nagy jóvő, vagyis a mulatság elé. Kevéssel nyolc óra előtt, néhány perc alatt egészen megtelt a terem emberekkel, a levegő parfümös illattal, a kassza pedig pénzzel. Találkát adott egymásnak az egész

város. — A táncot műsor clozte meg, de még milyen műsor!

Az első szám a dalárdát volt, melynek Tóth Pál az agilis vezetője. Egy igen szép ébresztő énekekett, természetesen nagy sikerrel. És elhízte a sikerhez hozzájárult a dalárdának minden egyes tagja, dacára hogy az oroszlanrész karnagyukat illeti meg, aki csak a legutóbb is sok fáradsággal egészen újra szervezte az énekkart. A közönségnek nagyon tetszett az ének, aminek a kelkes ovációban is kifejezést adott.

Alighogy elvonultak a színpadról az énekesek, helyüket a zenekar foglalta el, mely közzébe zenészeknek színe-javaiából lett összetborozva. Nohát az aztán volt muzsika! Azt megállgathatja akárci is. Pedig aránylag nem is hosszú idő óta, csak néhány hét óta kultiválják együttesen a zenét, de hát ahó Wortman Samu van... O tudni-illik a feje a karnak és az kizérhető is volt az egysz daraboknál. Az a zene beszélt, érzelget, tudott hatni az emberekre és az emberek idegére. Mintha minden egyes zenesz egy-egy virág terít volna, aki a léleket, az érzelmet tudja beleönteni a zenerszerzőjébe.

Azután dr. Farnec Lászlóné szal. Hajós Ella urnó ült a zongorához, hogy nem közönséges játékvál és gyönyörű hangvél szórakoztasson bennünket. Farnecern urnó nem szorul a mi kritikánkra, az ó bájos, életerős hangját ismeri mindenki és aki egyez hallotta, az nem felejteli el soha. Pierre és Ninon megható dalát énekelte igen nagy hatással. Ugyószólván magával ragadta szépen iskolázott hangja az egész közönséget, aki hálás akvárvan maradni, tapsolt sokat, nagyon sokat.

A negyedik szám a két Sterneck-tanítványé, Laubthamer Aláné és Erviné volt, kik közül az előbbi cellon, utóbbi pedig zongorán remekelt. A két Laubthamer-fürről már egy ízben elmondtuk véleményünket s ez a véleményünk csak megerősödött most. Játékuk rávall derék mesterük, Sterneck Zsigmond nagyknyiszai zeneművész iskolájára, aki különben személyesen is részt vett az estén. Ezuttal egy Gavotte-t és Popper Dávidtól a Träumerei-t nyújtottak a régi sikerrel. Hogy melyiké volt a nagyobb siker, azt ne keressük. Mind a ketten azon az uton haladnak, amilyen meg sok siker és babér terem.

Majd ismét a dalárdá lepett dobogóra, élénkelvén vagy három darabot, mely után Lázár Istvánék egy magánelőadásra, a "Hatosdik pont" követeztek. Ez a monolog — megvaljlik nem a legjobbak közül való, mert hiányzik belőle a monologok főfó magja: a humor, amely magával ragadja a közönség hangulatát. De amit nem adott meg a szerző, azt megadta Lázár István. Játéka, mimikája, előadása színesítés volt, fellépése pedig határozottan megnyerő. Közben énekel is egy melúbas akkordot, ami talán a legjobb részlete volt monologjának.

Balás Stefike urölhy néház múdalokat énekel, amilyen zongorán nővére, Balás Jolan urölhy kísérté. Mindkettőjük tehetségét ismeri már a lendvai műértő közönség, amely — ugy mint előbb — most is szívesen látta őket a színpadon. Balás Stefike urölhy érzéssel, azon a kedves hangon énekel, amely be tudja lopni magát az emberek szívébe, — pedig múdált énekelni egy dilettáns művésznöknem nem könnyű feladat. De ó biztos sikerrel lépett a lámpák elé, mint olyan, aki bizik önmagában és bizik a közönségben. Sikerében méltán osztozhat nővére, aki kitűnően kíséri a zongorát. Játéka határozott, biztos, sok tanulásra való, és az a siker, amit elért vele, egy hivatásos zongoristának is dicséretre valóhat voltna.

HIRÉK.

Életpé.

Történi: egy kis dunántúli városban. Idő: jelenkor; téma, amikor a legaktívabb az állatvédelemről gyúleszi.

Gyűlésen vagyunk, sok mindenféle rangú és rendű uriember között. Van itt nagykereskedő, nagypáros, tőképénés magánzó, magasbbit tisztviselő, sőt a város egyetlen gyáros, a vastag aranyláncú, sokgyűrűs Nyápicz is ott van. Ő szerepel ma előadónként. A tárgy: „Hogyan védjük meg állatainkat.”

Az előnk felől a zoldpótosz asztal mellől s a gyűlést innépélyesen megnyitónk nyilvánítja. Mondván:

„Éljünk meg önöket, melyen tisztelt uraim, akik az állatvédelem nemesszolgálatában állnak. Igazán mondom, örül a lelken, amikor azt tapasztalom, hogy körülünk nem pusztában elhangzott szó a szegény állatok védelméről beszéltek. Önök megértették egyesületeink igazán nemcsak a belátók, hogy a szolgálatunkra teremtő szegény állatok megvédelmezése — az éhség, a téli hideg és durva bánásmód ellen — nagyobb kötelessége minden érdekes embernek. Amikor a gyűlést ezennel megnyitom, átadom a szót előadó urnak.

A gyáros uron van a sor. Letérle izzadságos homlokát, egyet-kettőt köhint, arszokratikus fejmozgásokkal végighorogza tekintetét a hallgatóság sorain és beszélni kezd. Többek között ezt mondja:

— Kitérőn hangzott az előttem szóló cnök ur, hogy az állatok védelme legtöbb kötelessége minden érdekes embernek. Isten az állatot az emberek szolgálatára teremté, tehát mintegy rabzsolga gyánant adta nekünk. Különösen így télviz idején kell fokozott buzgalmat kifejtenünk az állatvédelem terén. Amikor a fagy, az élelemhív legjobban sújtja. Igyekezünk kell, hogy az állatvédelem nemesszámje átthasson minden egyes emberrel.

— Éljen! Éljen! Ugyan!

A gyáros ur kocsiba veté magát és hazafelé hajtat. Gyára előtt nagy népcsofódület talál. A munkásait, sok-sok leszárdt csontvázat, egytől-egyig.

A kocsit megáll a gyár kapuja előtt. Ekkor kiválik a sok munkás közül két-három ember és odalép a gyáros elé. És szól az egyik:

— Nagyságos ur! Összes munkásainak a megbízásából szölok. A kézzel pusztító fertelmes nyomor kicsavarta kezünkbel a szerszámot. Csaladunk éhezik, fűtellen a szobánk, nincs már amit a zalogba rakjunk, mert az 50 krajcáros

II.

Egy asszony beszélte nekem. Erőteljes, királyi nőttermeti, gyönyörűségessz szép szöke asszony, akinek kis formájú, sápadt, gnóm-arcu ember volt az ura:

— No és aztán? Ha már tudja, bevallom: megcsalom az uramat! Megcsalom, mert nem szeretem, s jogom van nekem is a szerelmemhez. Azt hiszi, irigyenlő állapot az, hogy bukjálnom, alkaloskodnom kell azért, ami más asszonyoknak természetes joga, az üdvösség-hozó mindennapi csöskért? A férjem egy féltékeny vadállat, örökösön a legnagyobb veszedelmek teszem ki magam. Eddig egy nyugodt percem nem volt miatta, ha egy órára elmentem hazáról, rohantam vissza, és mert az ember lépten-nyomon hazaszaladt és kénkedett utánam. Most végre nyugodtabb lett az életem, mert tudta mit talált ki a számár, hogy engem ellenőrizzen? Bevezettette lakásunkra a telefont s minden negyedórában inspicál, ott-hon vagyok-e?

— Nos és? Ez magának nagyon kellemetlen lehet!

— Dehogy! Oh be rövid eszűek maguk férfiak! Ha telefonoz az a rajom, tudom bizonyosan, hogy az irodában van, jó félóránya tölem. Egy félóra alatt, ha én nem is mehetek el hazulról, más előhöt hozzám. Hiszen értem!... Valóságos áldás ez a telefon, barátom! Valóságos áldás!

Utánuk Schwarc Mór kántor szavalta hatáson, sok ércsével Ábrányi Emil „Waterloo”-járt. A kiválasztott költemény, meg az a hang, amelylyel előadta, nagy tetszést talált. Schwarc bizonyos hággájával egészen belőttötte a termet s egyes erősebb részletén valósgátta megzárta az emberek szívet. Jobb szavalat rég hangzott már el nálunk.

Végeztül a zenekar egy félbűmésző szerenészt játszott, a dalára pedig egy polkát éncelt az elmaradhatatlan sikerrel, mire pár perc múlva bálteremű változott a hangversenyterem és még pár perc múlva már vigan rakták a táncot a fiatalok. Mint mondtam, a hangulat, a jókedv kitánó volt, amit bizonyít az is, hogy csak hajnal felé kezdett oszladozni a díszes társaság. De a zöme a mulatóknak reggelig együtt maradt, míg a hálalemeber legtöbbje még délben is az ó-esténdőt temette...

En pedig zárom a kritikámat azzal a hó óhajpással, hogy amily jó kedvvel temettük az ó-esténdőt, olyan jó kedvben találjon benntinket az újesteendőnk minden órája, hogy minél kevesebb panaszról és minél több eljegyzésről adhiassak hírt majd itte, a Híradó hasábján!

Kritikus.

A feministák.

Ne hívje az olvasó, hogy a feministák csak a nagy városok specialitásai s a nőknek a férfiak zsarnoksága alól való felszabadítása iránt tartott meeningek alakjai. A feminizmus gyorsan terjedő ragály, amelynek bacillusait elviszi a levegő a legelrejtettebb zugba is. A nők helyzete, a magára maradt asszony szenvedései, megelhetésének nehézségei szűltek és terjesztik ezt a modern betegségét.

A feminizmus nem elv, hanem egy jóformán pervers lelkiállapot, amely az élet küzdelmeibe beletaszított, magára hagyott, kiserétséggel körülvevő nőnek természetellenes helyzetéből fakad.

A boldogság épnyg kizárja a feminizmust, amit a gazdagság a vagyonközösségre való törekvés. A boldog anya és feleség nem feminista; nem akar egyenlőséget és szavazati jogot. Megelégszik a családi élet szerzetével s a társadalmi életben osztályrészt jutott tisztellett.

A feminista hölgy rendszeren tul van a harminec esztendőn. Ez az a határ, amikor kezdi magukban elismerni a nők, hogy az idő eljár. A feminista nő vagy idős leány, vagy családott asszony. Fiatal leányt, vagy boldog anyát még nem találtam közöttük.

Előelőle magatartásu, okos, tudós hölgy valamennyi. Olvas, örökké tanul, s egyébről, mint okos dolgokról nem szeret beszélni. Végtelen gyönyörűségére szölgál, ha modorával és tudásával megsegényhettüli, zavarba hozhatja a férfiakat, akik a feminista felfogás szerint durvak, zsarnokok, lusták és tudatlanok.

Szerintük aki nem el a társadalmi problémák tanulmányozásának, a tudományoknak, vagy művészeteknek, hanem befogja magát a mindennapi élet igazába, az nem magasbbit rendű szellemi lény, tehát nem méltó egy bölcs asszony társaságára.

Azonban jón egy férfiú, aki komoly és tudós; aki szintén foglalkozik a társadalmi kérdésekkel és ajkai életbölcsöséget hirdetnek; udvarias, rideg és büszke. És a két jécspas — csodálatos — felolvad egymás mellé. A sors mindkettővel szemben mostoha volt. Kerészült mentek sok családonál, míg végre eljutottak arra a magaslatra, ahol a felvilágosodás tiszta levegője neveltségessé teszi a poéták nyugodtsággal szerelmi vallomását, a szentimentális virággillatot s a gyermekes ostobaságokat, amelyek a mindennapi embereket szörökötözték. S a feminista hölgy megtalálta a komoly életársát.

Lelke a kesely boldogság idejében virágot hajt, mint a tavasz s elfelejt a csodálatot, enjével és rendeltetésével ellenkező elvet; boldog és szerető anyja lesz.

Ime hölgyeim, ez a feminista hölgy pályafutásának vége, ha megtalálja a párját. Ha pedig egyedül marad, akkor olvas és tanul tovább, szájjának szegletén mindig mélyebbre vésődik a keserény mosoly barázdája. Egyetlen mulatsága az, hogy a család összes fiatal leányait a feminizmus eszméire és a férfiak gyűlöletére oktatja. Amikor pedig megöregszik, unokaöccseit kényeztet. Minél vásottabb a gyerek, annál jobban szereti s legutóljára egyikre, amelyik legjobbsabb s legtöbb sikerei voltak az asszonyi szívek körül, ráhagyja a vagyonát. Mert azt becsüli legelőbbre. A legutolsó felvonásban minden feminista nőből kitor az örök asszonyi természet.

Az új negyedév alkalmával felkérjük hátalékok előfizetőinket az előfizetési díjak beküldésére, mert ellenkező esetben címünkre a lap expedíciósát megszüntetjük.

az jut az eszembe, vajjon hol van, hova megy most az asszony? Elképzelem, ahogy erősen elfágyozva kisuarnn hazulról és berököcsiba ül. Legrosszabb munka körzben eszembe jut, hogy most ebben a percben érkezik meg az asszony, az én asszonyom egy idegen férfi lakására, aki öléssel, csokkal fogadja. S nem bír tovább magamnal, rohanok haza, látni, ott-hon van-e? Rettenő ez, rettenő!

Most azonban kitaláltam valamit, ami némileg megnyugt. Bevezettetem lakásomba a telefont. Egész napomat az irodában kell töltönnem, különben nem megy az üzlet, pedig az iroda messze esik a lakásomtól. Tudja, a gazda szeme! Manapság minden prokurista, minden alkalmazott, le az utolsó kifutó fuug szemenzedett gazember. En nem tudom, hová fajul a világ! Nos hát most egész nap nyugodtan ülök az irodában, az iroszótalom mellett; ha meglep a nyugtalanság, ott van mellettem a telefon-kagyló. „Halló! Halló! 34—56!” Egyszerre megvan az összeköttetés és beszélék az asszonnyal. Hallom a hangját, tudom hogy ott-hon van, s ez megnyugtatta az idegeimet. S más örömom is van! Csaknem mindnap a feleségem maga szöli fel, az édes! Megkérde, hogyan érzem magam, sok-e a dolgom. Ilyenkor mindig szegyenlem magam, hogy olyan gyalázatosan tudtam gyalognakodni, s olyan csunya feltévésekkel bántottam meg az aztán asszonyt, aki ilyen gyöngéd és jó hozzám. Áldás ez a telefon, barátom, igazi áldás!

A telefon.

— Az „Alsólendvai Híradó” eredeti tárcaja. —

I.

Egy férj beszélte nekem. Kis formájú, sápadt gnóm-arcu férfi, akinek erőteljes, királyi nőttermeti asszony volt a felesége.

— A csunya emberek gonosz átká gyötör. A város legszöbbe asszonya a feleségem; más férfi boldog lenne, hogy ez a földre szállott szöke csoda az övé. Nekem azonban gyötrelmek s szerencse. Mert nem merem elhinni, hogy ez az emberföltölti boldogság az enyém. Kérdezem magamtól, mivel érdemeltem meg a sorsótlt ezt a nagy kegyet; nem merem elhinni, hogy igazán szeressen az asszonyom. Folytonosan azt kérdezem magamtól: „Mi oka van ennek az asszonnyak arra, hogy melletted maradjon? Csunya vagy, gyögyellen vagy, gyámoltalan, gyöngye férfiú, csak nem képzéled, hogy igaz hajlama szerint szerethessen egy olyan asszonyt, mint amilyen az? A feleséged lett, mert jó kerészött ember vagy, pénzenyelen, jómódban tudod eltartani. Kézenyvetted meg, mint ahogy a tözsdén vásárolod a buzát és a gabonát. De megcsal az asszony, egész bizonyos, hogy megcsal; lehetetlen, hogy meg ne csaljon! Neveltség, ostoba barom vagy, kacagnak rajtad, az utcán újul mutatnak rád az emberek. Nyisd ki a szemedet!”

— És az egész életben abban telik el, hogy nyitva tartom a szememet; ha elmelegyek hazulról,

*

**

Marfnak, de mivel ez még máig sem bírta előkeríteni, a nagykanizsai törvényszék elítélte egy hónapi fogságra.

A tolvaj kereskedő-segéd. Megirtuk, hogy Horváth Ödön, Freyer Lipót helybeli kereskedő segédje meglopja gazdáját s mikor tetten érte, eltűnt a városból. Dacára annak, hogy Freyer nem jelentette fel a hűlen segédét, a csendőrség mégis nyomozott utána, de kevés eredménnyel; egymem és hó 2-án önként jelentkezett a helybeli csendőrségen Letartóztaták és át kísérték a kir. járőrsárhoz.

Ajánlható cégek

(Előfizetőknek ingyenes hirdetés-rovat.)

ARNSTENYI BÉNO fűszer-, festék-, esomego-, liszt-, vetemény-magvak, ugyzenúten norinberg-, áyeg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, építelő- és szeszraktár.

ZOMBORI MIHÁLY bigenikusán berendezett fourasze-terme a Főutuban (Tivadar-féle új ház).
BLAU SANDOR vasúti vendéglője az állomás mellett. Különö konyha, jó borok, frissen eszpalt sör.
WORTMAN BÉNO rőfös- és divatrua-kereskedése. Nagy raktár halott és temetkezési kellekkelben.

FARAGÓ ISTVAN borhely- és fodrász.
HORVÁTH LAJOS borhely, blatszerek raktára.

BECK MIKSA sütőedző.
BADER HERMAN cipész. Nagy raktár kősz ferfi és női cipőkben.

ASCHERI JOZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervök készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását. Tanulmányait elsősorú fővárosi építésznekél szerzte.

SCHWARZ KAROLY bőrkereskedő és szivizgyártó.

REICHENFELD SANDOR meszaros és herkoesitulaodónos.

TÖRÖK SANDOR cipész és bőrkereskedő.
ÁG ISTVAN vendéglője Hosszifalun.

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árúknban.

POLLÁK LAZÁR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.
FERENCZY JOZSEF vendéglős.

WOLFSOHN HENRIK központi kávos.
Özy. TISKE FERENCÉ vendéglős.

MANDELBAUM MOR rőfös és divatrua kereskedő.
NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője, kávehaza és szállodaja.

Idei Mautner-féle magvak FREYER LIPÓT kereskedésben kaphatók.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű ferfi-szabó. — Kész ferfi- és gyermekruhák gyári raktára.

TOPLÁK JANOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-áru készítése.

BRÜXNER SAMU vegyeskereskedő.

MURH LAJOS vendéglője a „Csepőkősz” Hosszifaluban.

7434 1907. szám

Árverési hirdetmény kivonata.

Az alsólendvai kir. járőrsárhoz mint telek-könyvi hatóság közhíre teszi, hogy dr. Chikó Sándor végrehajthatóknak — Rác Jánosné sz. Tamás Anna és kk. Tamás István végrehajtható szvenedőkei ellen 1903. évi és jár. iránti végrehajtható ügyében az alsólendvai kir. járőrság területén levő

1. az újonnan nyitott s a dobri 46. szíjtkben $\frac{1}{2}$ 1. sor 215. hrsz. (rét a Pusztaréten), 2. sor 240. hrsz. (rét a Nagy-réten), 3. sor 285. hrsz. (rét ugyanott), 4. sor 317. hrsz. (rét ugyanott) a felvetv s tkvéleg egy jószágtemest képező ingatlanokból B. 16. 17. alatt Tamás Anna f. Rác Jánosné és kk. Tamás István neven álló 118. rész jutalekúra adóalapon ezenel 74 K-ban megállapított kikéltási árban;

2. ugyan e két végrehajtható szvenedőnek a dobri 669. szíjtkben $\frac{1}{2}$ 1. sor 564. hrsz. a felvetv ingatlanból (szkölle, pince a Határolygyben) való B. 24., 25. allat 118. rész jutalekúra adóalapon ezenel 32 koronában megállapított kikéltási árban;

3. a dobri 697. szíjtkben $\frac{1}{2}$ 1. sor 410 hrsz. a felvetv s B. 2. a. 4. 72. részben Fata János, — B. 3. allat és 16. 72. részben Fata István, B. 5. allat és 16. 72. részben Fata István, a B. 7., 14. allat s 1-172. részben kk. Fata László, Fata Agnes f. Császár Jánosné, kk. Fata Rozi, kk. Fata István, Vég Ignác, kk. Szabó Pál, kk. Szabó János, kk. Fata Anna, B. 15. allat és 8. 72. részben Kondákor Anna f. Fata Istvánné, B. 16-17. allat és 6-6-72. részben Vadász Imre és fel. Szbán Rozi, B. 18., 19., allat s 2-2. 72. részben Tamás Anna f. Rác Jánosné és kk. Tamás István neven utóajnlatra való tekintettel 1100 K-ban megállapított kikéltási árban s a B. 2. allat ózv. Fata Imréné sz. Boa Rozi s a C. 2. allat Fata József javára bekezelebe levő szolgalmi, illetve kikötményi jogok feltétlen fenntartása mellett;

4. a dobri 571. szíjtkben $\frac{1}{2}$ 3. sor 561. hrsz. a felvetv s B. 11. allat és 32. 144. részben Fata Agnes f. Lukács Istvánné, B. 13. a. és 8. 144. részben Fata János B. 14. allat és 8. 144-ed részben Fata István, B. 16. és 17. allat és 12-12. 144. részben Lukács István és f. Fata Agnes, B. 21. a. és 8. 144. részben Lukács István, B. 23-26., 32-34. allat és 2-2. 144. részben kk. Fata László, Fata Agnes f. Császár Jánosné, kk. Fata Rozi, kk. Fata István, Vég Ignác, kk. Szabó Pál, kk. Szabó János, kk. Fata Anna, B. 38. allat és 8. 144-ed részben Guttmann Lajos, B. 40., 41. allat és 4-4. 144. részben Tamás Anna f. Rác Jánosné, kk. Tamás István, B. 42. allat és 32. 144-ed részben Szak Anna f. Fata Istvánné neven álló egész ingatlanra (szántó a Határolygyben) az utóajnlatra való tekintettel 330 kor. 11 fill. kikéltási árban s a B. 15. allat ózv. Fata Istvánné sz. Boa Rozi s a C. 41. allat Fata István javára bekezelebezt szolgalmi jog és a C. 2. allat Fata József javára bekezelebezt kikötményi-jog fenntartása mellett az

árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

az 1908. január 30. napján d. e. 10 órakor

Dobri községkázánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltási áron alul is eladati fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserának 10% -át készpénzen, vagy az 1881. LX. tc. 42. §-ában jelzett árformalym s zámitott és az 1881. évi 3333 sz. a. kelt I. M. rend. 1. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikéltőt kezehez letenni.

A kir. járőrsárhoz tkvi hatóságga.

Alsólendván, 1907. évi november hó 30-án.

Biro, kir. albiró.

761 1907. szám.

Árverési hirdetmény.

Kepe Mihály és neje, úgy a többi végrehajtható javára Képe Vendel és Flórián végrehajtható szvenedőketnek az alsólendvai kir. járőrsárhoz 1907. Sp. II. 398.10. számú kielégítési végrehajtható és az alsólendvai kir. járőrsárhoz 1907. V. 771. 2. számú kikéltést rendelő végzése alapján 40 kor. követeles s járuléki kielégítésre Hosszifalun

1908. évi január 18. napján d. e. 10 órakor

316 és trágya ingóságok 1120 (ezeregyszázhusz) K becserértékben bírói árverés útján fognak eladati követező általános árverési feltételek mellett: Ha a tárgy becserítke meg nem ígértetnek, az a kikéltási áron alól is a legtöbbet ígéro által megvetnek jelentetik ki, meg akkor is, ha más árverelő azonnal készpénzen fizetendő, melynek lefizetési után az elárverezett tárgy a vevő bírókóba adatik Ha a legtöbbet ígéro a vételár azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabban árvereltetik s e esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek i netaláni többletkez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles és az árve res többi folyóamán részt nem vehet

Kelt Alsólendván, 1908. jan. 2. napján.

Reményfy, bir. hvájtó

HIRDETÉSEK

felvételnek

e lap kiadóhivatalában

Alkalmi ajándékok.

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak az arany- és ezüst-ékszer, valamint a China-ezüst dísztárgyak,

melyek dus választékban és olcsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fall-, ébresztő- és zsebóráknban, arany- és ezüst-láncokban, valamint látszerészeti cikkekben. Javitást elvállalok!

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész

Alsólendva, Főutca, Balkányi Ernő-féle házban.

Kalendáriumok

az 1908. évre

kaphatók Balkányi Ernőnél Alsólendván.

Koporsódíszek

nagy választékban, olcsón kaphatók

Balkányi Ernőnél Alsólendván